

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2025r.

sprawy **P.W.**

skazanego za czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 6 czerwca 2024r., sygn. akt V Ka 671/24,

zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Wejherowie

z dnia 6 listopada 2023r., sygn. akt II K 1082/20

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[WB]

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z dyspozycją art. 523§1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ponadto, na podstawie art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji opartej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.).

Wobec wymierzenia skazanemu w niniejszej sprawie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, postawienie w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 10 k.p.k. przesądziło o jej formalnej dopuszczalności, jednocześnie jednak była ona dopuszczalna tylko w zakresie w jakim stawiała zarzut wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

Uchybienie o tak doniosłej randze miało, zdaniem autora kasacji, polegać na naruszeniu prawa skazanego do obrony. W uzasadnieniu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia skarżący nie omówił szerzej, w jaki sposób miało dojść do naruszenia wskazanego przepisu, odniósł się natomiast szeroko do zaistniałej w sprawie sytuacji niesporządzenia przez Sędziego referenta uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji, co skutkowało, w jego ocenie, szeregiem uchybień proceduralnych oraz naruszeniem konstytucyjnej zasady materialnego prawa do obrony, a w konsekwencji także art. 439§1 pkt 10 k.p.k.

Zarzutowi temu nie można jednak przypisać cechy zasadności. Jak stanowi bowiem przywołany przepis, wydane orzeczenie podlega uchyleniu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, jeżeli oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w wypadkach określonych w art. 79§1 i 2 k.p.k. oraz art. 80 k.p.k. lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy. Taka zaś sytuacja nie miała miejsca w niniejszym postępowaniu. Obrona skazanego nie miała charakteru obligatoryjnego w myśl przepisów art. 79§1 i 2 k.p.k., a charakter przestępstwa, które mu zarzucono, nie determinował właściwości sądu okręgowego i nie stanowił zbrodni (art. 80 k.p.k.). Analiza akt sprawy nie daje także podstaw do twierdzenia, że obrońca skazanego nie wziął udziału w określonej czynności procesowej, w której jego udział byłby obowiązkowy.

Uchybienia opisane w art. 439§1 k.p.k., z uwagi na ich szczególny charakter, nie powinny podlegać wykładni rozszerzającej (*vide*: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2010r., II KK 95/10). Wobec powyższego należy przyjąć, że w niniejszej sprawie nie doszło do wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej wskazanej przez obrońcę, a sformułowany w tym zakresie zarzut naruszenia art. 439§1 pkt 10 k.p.k. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Mając na uwadze uwagi poczynione na wstępie, pozostałe zarzuty nadzwyczajnego środka odwoławczego, jako zarzuty rażącego naruszenia prawa, nie zaś uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, należało uznać, w oparciu o dyspozycję art. 523§2 k.p.k. za niedopuszczalne z mocy prawa.

Konsekwencją powyższego było z kolei uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[WB]

[a.ł]

